Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36538
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

dua ē enī legis seūtas. alia nouī testam̄
u remissio ⁊ indulgentia. Indo siqdē ut
q: ꝯmdant ⁊ iustica ⁊ mīa sic sēptū ē:
Vīa ⁊ ira abullo. Et salomō. Indie bona
fruere bonis. ⁊ malā die pcaue: sic enī
hē sic ⁊ illā fec ds. Qā ḡ diuina iustica
ḡ humana deluta tanta qīq: uret seū
tate ut nullī fleetat pcib' sic sēptū ē: q
cel' ⁊ furor uri ñ pareet indie uindic
tę: nec acqeseet cuiquā pcib' nec suscipi
et predeptoē dona plūma. placuit ei pp
t illos q nimiū s de ipsī mīa blandiunt
adseūtans huī arguntū: pmtī plegē
absq: retentoē peccā humana peute: Qā
ū uxta psalmistę uocē ap eū ppicia
to ē: ñ gnuit intra sua mīam sua s
tpr abeqno dispositu p mediatoris ad
uentū rigor ille legalis laxat ē ⁊ pe
nitentię tps peccorib' indulsit. Ut ḡ ad
ppositū redeā siqs tpr uetus testam̄
alicm furti aut homicidii ꝯsel' erat in
iudicio euent' absq: reatu suo illō occul
tare ñ potat. Dō enī peccōrē puniri p
cipiente: humana clemētia inobedien
tia pot ⁊ crūmacia dicenda ē hic ē
qd abrahā q dō iubente nec dilecto fi
lio suo pepcit tamā ap ipsū grām ad
ept ē. Leont ū saul q ꝯ ipsū dm pep
cit peccōrib' amalech adqs delendos
missus fūat regēq: amalech uiuū ad
duxē de ggib' q: optima. ggnę qī hosti
as dno oblatus reseruāt de regno
deiect ē ⁊ a samuele auduit. Melior
ē obedientia q. uctimę. ⁊ qm qī pec
catū ariolandi ē repugnare: ⁊ qī scel'
idolatię nolle acqescere. Dauid q: q tan
tę mansuetudinis fuit ut inimico
aerumo inpocestate acceptio pareret.
⁊ mortuū eū plangēt sēpē ñ ē de
eo q ap achis regē geth ꝯstitut' peu
ueba omnē ira nec relinqbat uuē
tē uirū aut mulierē. ⁊ q fuit ei decē
oīb' dieb' qb' habitauit intra philistinę.
Rex aū fact eū rabbat filiq amon ur
bē regiā expugnasset. tanta crudeli
tate erga pplm ei usus ē ut serraret
eos ⁊ sup ipos ferrata carpēta ēcūtaret
cultis q: diuider. Cui seūtans exēpla
multa inanuq patrū gestis repies.
Cō itaq: tpr q pcipiebat ds dicēs si
t uolūt psuade fr̄ tuus aut filī ui
l filia siue uxor q ē in sinu tuo aut
amicī qm diligit ut aiam tuā celā di
cens eam ⁊ seruiam dis alienis ñ par
cat ei oculus tuus ut miserearis ei ⁊ o
cultes eū s stati indicies. nec iudici
nec testi inhīm causis ēca diuinum
impū reis parēc licebat. Placebat
enī dispositoni diuinę tē tpris delec
ta hoūm ñ solū corrigē s eā iudica
re: Postqm ū ipe q legē declat dilec
tionē suā tēpant dicēs ñ uenit filī
hoīs ut iudicet mūdū s ut saluet mū
dus p ipm. sola am in iudicandis reis
utilitatis humanę rō habenda ē ut
qd utilī hoī iudicātis aut accusare
sel eū ⁊ reatū ei pdē aut ēte adtēp
dissimulare ⁊ egtudinē ei pia longa
nimitate portare si facias. Qd si alie
nū peccm ea intentione dissimulātis
qī faceas illi ut correctoī ei ꝯgruū
tps inqrans. oī tpr reprehensibil es. ñ
ē enī qd seqr dia q teugit inmundū
siue qd occisū abesha ē aut pse mor
tuū l qdlibet aliud repule ⁊ oblita
fūt inmūdicię suę rea ē ⁊ deliqt.
Inmunda in lege dicebāt inmūdicię
humanę signa in reb; sensibilib' uari
ę ꝯstituta. Aliqn apd dm mch inmū
dū ē pter peccm. P moriema q ⁊